

VE VÍLÍCH *šlépějích*

*Křišťalově čistá voda, svěží vzduch a provoněná zákoutí,
ve kterých přebývají jemné bytosti – komu by se tu nežilo
jako v pohádce?* TEXT A FOTO Adéla Taitlová

PO PĚŠINĚ ROUBENÉ TISÍ-
CI KVĚTY ušitými z rudého
sametu, jakým oslňují pouze
růže, ladným krokem přichází žena
s vizáží křehké víly a už z dálky volá:
„Vítejte v zahradě Anastazie, v našem
pozemském nebi!“ Každý, kdo zná Irenu
Kovářovou, ví, že má radost ze všech
návštěvníků, kteří přicházejí do zahra-
dy nejen na obdiv, ale i za poznáním
a porozuměním přírodním zákonům
a za energií proudící všude kolem nás.
Její běláskově bílé šaty zdůrazňují sytou
barvu růžových keřů, z nichž čas utkal
neproniknutelné houštiny, takže z jinak
poměrně široké cesty vedoucí pod okny
ložnice zůstala sotva průchozí stezič-
ka. „V době květu mají růže přednost,
zpětně je stříhám, až když opadají
okvětní plátky,“ prozrazuje majitelka.
Pod ostatními šlahouny se úplně ztrácí
i svah pod terasou, odkud se malebný
obrázek zahrady usazené mezi zlátnou-
cími poli a loukami prostírá před očima
jako na dlani. Do rovinatého pozemku
v Rudolfově, kde se svého času dolovalo
dokonce víc stříbra než v Kutné Hoře,
se Irena a její muž Stanislav zakoukali
před dvaceti lety. Vlastně to byla spíš
představa, do které se zamilovali, protože
zprvu před nimi nestálo nic než kus pole
se zuboženou půdou bez žízála a otevře-
nou stokou plnou komárů. Dnes tu
jako zázrakem vládne živý a radostný
dech příznačný pro panenskou přírodu,
byť cesta do centra Českých Budějovic
netrvá déle než deset minut. Při tvorbě
zahrady, která mimochodem jako vůbec
první v naší zemi získala mezinárodní
ocenění Ukázková přírodní zahrada, se
Irena nechala vést starodávným čín-
ským učením feng šuej, vžitou úctou
k přírodě, k našim předkům a rovněž
k vlastnímu výtvarnému nadání, což
dokazuje harmonická souhra barev
a dekorativních doplňků, pod kterými
krajiny bují trvalky v čele s rozrazilem a čistcem
slatným. Vypasených včel drvodělek
použijte se na jejich květech nedopočítali.
„O přírodní zahradě nemůžete nikdy
říct, že je to sterilní, stálá kulisa,“ míní
výtvarnice, autorka knih pro děti i do-
pověď a lektorka alternativních poznatků.
Naopak. Hýří pestrým životem, věčnou
proměnlivostí až bere dech.“ Záhony se →

Víla na dřevěném molu přírodního jezírka
vidí horizont zatemněný šumavským
pohořím i nejvyšší horu Blanského lesa
zvanou Kleť, na jejímž vrcholu stojí naše
nejstarší kamenná rozhledna. Ovšem to
nejkrásnější jí o poledním horku příjemně
studí chodidla. Nablýskaná vodní hladina
je pro přírodní zahradu asi tím, čím je
pro život láska. „Podobně jako záhon či
nekosená louka působí jako klimatizační
jednotka,“ říká Irena Kovářová, která tvorbu
biotopu pojala zároveň jako nevšední dárek
k manželovým narozeninám. „Kdybych
tenkrát věděla, co vím dnes, neměl by

dvě stě, ale pět set metrů čtverečních,“
přiznává. Čistou radost z koupání násobí
průzračná voda, kterou nezkaží ani srpnová
vedra. Čistí se samočinně přes kořeny
rostlin a kačírek. Jediné, co by správný
chod jezírka mohlo ohrozit, je nedostatek
deště, jelikož mu chybí přirozený přítok.
Proto majitelé bedlivě sledují vodní sloupec
s výškou přes dva metry, aby jej v případě
nouze doplnili vodou ze studny. Nejde totiž
jen o slastný požitek, který tekutý živel
přináší, ale o rozmanitý život, který se díky
němu do zahrady nastěhoval, ať už z říše
hmyzu, obojživelníků, či opeřenců.

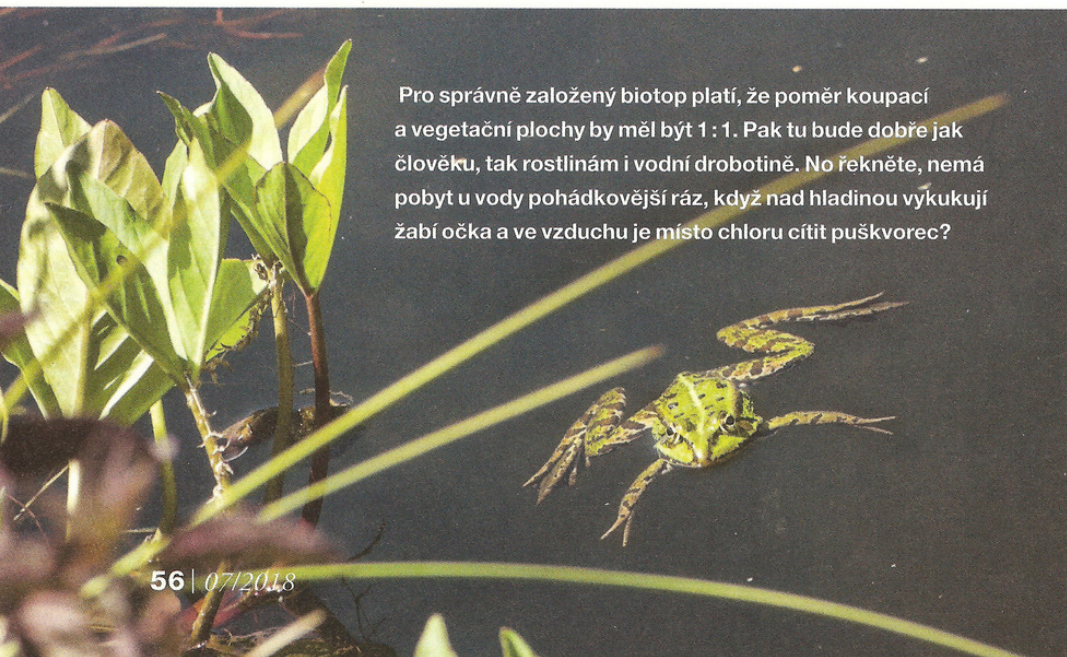
Vodní žínka zvědavě přihlíží rozmanitému životu, který se odehrává u břehů jezírka

Dvouletá bylina dokáže léčit, ale i otrávit

Zatímco si v propletení z růží a hrachoru staví hnízdo párek kosů, Irena pilně sbírá květy divizny na čaj proti kašli. Kromě víl a dekorací ze skla, které sama navrhla i pomalovala, zdobí zahradu s výhledem do hor vejcovitě tvarovaná meditační kaple a zvonička, z níž by, nebýt Ireny, zbyla jen hromada třísek. Nic prý podle majitelky této nádherné oázy nesvolá rozutečené hosty tak rychle jako hlas zvonu.

zjara rozsvěcují žlutými zlaticemi a bílými tulipány. Když se začne kosit louka, vybuchují do výše pastelově růžové náprstníky, zlatem vykládané divizny, a zatímco se ve vzduchu prolíná vůně kumarinu, jahod a růží, rozkvetne naplno dobromysl nad kterou poletují čmeláci a motýli jako smyslů zbavení. „Umím udělat i formální záhon, jenže ten mě nebaví, protože podobně živé představení v něm nevidíte,“ říká milovnice květin, bylinek, hortenzií a také užitkových stromů i keřů, jako jsou staré odrůdy jablek, třešně, maliny či dřínů s borůvkám. Sladké ovoce můžete trhat rovnou do pusy. Na ceduli zavěšené na plotě totiž stojí: V téhle zahradě se nekouří, nekleje ani nepoužívá chemie. **Není divu, že se Irenino skvostné dílo stalo jedním ze třinácti zastavení na naučné stezce Člověk a krajina s poutavými texty na panelech od slovníčného geologa a esejisty Václava Cílka.** „To, že si naše místo vybrali, nás tak nadchlo, že jsme část pozemku přetvořili na komunitní zahradu, aby si i lidé z městských bytů mohli vypěstovat zdravé ředkvičky, salát, mátu nebo třeba kytku do vázy. Už tady kvete louka, plodí třešně a zraje kompost, protože zdravá půda je esencí všeho,“ popisuje Irena nadšeně svůj nejnovější projekt. Podle ní má šetrný přístup k přírodě ještě další výhodu – začnete ji vnímat jemnějšími smysly. Pak vám neunikne ani to, že jste se ocitli na vílích stezce. K nežným vílám a elfům měla Irena vždycky blízkost. „Nevidím je, ale nepochybuji, že existují. Vyzařují moudrou energii a skrze ni učím děti základní principy přírodní zahrady.“ U luční víly Janinky se dozvědí, proč je vhodné mít na zahradě nekosenou louku. Ptačí víla jim prozradí, že když vysadí černý bez, přilákají na sedmdesát druhů ptáčků. Dospělí zase ocení meditační kapli čtyř živlů. **V léčebné pyramidě na sebe můžete nechat působit harmonizační účinky. Či se raději projdete v tápkovišti po šungitu a uvolníte zablokovanou energii? Lidí, kteří ji dokážou vnímat, prý rok od roku k radosti majitelky přibývá.** ♡

Pro správně založený biotop platí, že poměr koupací a vegetační plochy by měl být 1 : 1. Pak tu bude dobře jak člověku, tak rostlinám i vodní drobtině. No řekněte, nemá pobyt u vody pohádkovější ráz, když nad hladinou výkukují žabí očka a ve vzduchu je místo chloru cítit puškvorec?

Více o kurzech a akcích najdete na webu Pozemskenebe.cz

